

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/902/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114201903
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114201903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXX, proti odporcovi: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. D. XXX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu a o zaplatenie 400,- Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/19/2014-37 zo dňa 21. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 8C/19/2014-37 zo dňa 21. júla 2014 vo výroku, ktorým návrh na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol, a vo výroku o trovách prvostupňového konania p o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výživné navrhovateľa k odporcovi naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 6C 157/2011-31 zo dňa 12.10.2012 zrušil ku dňu 21.01.2014. Návrh na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom na začatie konania zo dňa 21.01.2014 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu, ako aj vrátenia sumy 400,- Eur. Návrh odôvodňoval tým, že odporca skončil školu a je schopný samostatne sa živiť. Odporca vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že po skončení školy snažil sa zamestnať, avšak nenašiel si prácu, zúčastnil sa výberového konania, pričom nebol úspešný. Neskôr dňa 15.01.2014 sa zamestnal iba na dohodu o vykonaní práce a až 15.02.2014 sa zamestnal na pracovnú zmluvu. Peniaze, ktoré mu navrhovateľ zaslal, odporca spotreboval, nie je pravda, že sa bezdôvodne obohatil.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd mal preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 12.10.2012, č.k. 6C/157/2011-31, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu odporcu s účinnosťou od 30.06.2011 sumou 100,- Eur mesačne. Súd rozhodol o zameškanom výživnom a vo zvyšku návrh na určenie výživného na plnoleté dieťa zamietol. Týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 26.05.2004, č.k. 12C/64/2008-40, v časti výživného. Z pripojeného dokladu bolo preukázané, že dňa 16.01.2014 v Kysuckom Novom Meste navrhovateľ vložil

sumu 400,- Eur na účet E. E., a.s., č.ú.: XXXXXXXXXX/XXXX, s poznámkou: C. D.. Podľa fotokópií dokladov odporcu založených v súdnom spise, odporca bol zaradený medzi uchádzačov o zamestnanie 09.09.2013. Zároveň z predložených dokladov bolo preukázané že odporca bol adresátom negatívneho oznámenia o výsledku výberového konania, avšak napokon sa zamestnal u zamestnávateľa INA Kysuce, s.r.o. dňa 15.01.2014 na dohodu o vykonaní práce a dňa 15.02.2014 sa zamestnal na pracovnú zmluvu.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení § 62, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1 a § 78 Zákona o rodine súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi keď bolo preukázané, že odporca je už schopný sám sa živiť. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že od mesiaca júl 2013 prestal sa odporca systematicky pripravovať na budúce povolanie tým, že nenavštevuje školu. V tomto ťažiskovom dôvode rozhodnutia podľa názoru súdu nie je podstatný stav ponúk na trhu práce, čo bolo medzi účastníkmi sporné, lebo sociálna starostlivosť o nezamestnané plnoleté dieťa nie je súčasťou vyživovacej povinnosti rodičov. V súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi dňom podania návrhu, t.j. dňom 21.01.2014 a následne žalobu v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti od 01.09.2013 (po skončení prázdnin po skončení školskej dochádzky odporcu), zamietol. Zároveň primerane tomu súd zamietol návrh na začatie konania aj v časti vrátenia 400,- Eur, vyplatených pred začatím konania s prihliadnutím na ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine. Súd dôvodil, že aj keď sa jedná o spor medzi plnoletými osobami, právo požadovať zaplatené výživné za uplynutý čas v prejednávanej veci nie je dôvodné, pretože k zrušeniu vyživovacej povinnosti došlo až dňom 21.01.2014 (podaním návrhu na súd).

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešný bol navrhovateľ, avšak žiaden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ, a to v tej časti, v ktorej sa domáhal vrátenia sumy 400,- Eur. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a uložiť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 400,- Eur. Okresný súd neprihliadol na predložený doklad v konaní, z ktorého vyplýva, že musel vyplatiť odporcovi sumu 400,- Eur, pretože tento ho obvinil z neplatenia výživného. Bol obvinený za prečin zanedbania povinnej výživy, za neplnenie výživného v období od 01.09.2013 do 31.12.2013. Odporca nemal od 01.09.2013 žiadny právny nárok na výživné, pretože vyživovacia povinnosť trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Vyživovacia povinnosť odvolateľa teda trvala iba do 31.08.2013. Pokiaľ sa chcel vyhnúť trestnému stíhaniu, musel dlžné výživné do 31.12.2013 uhradiť. Okresný súd neakceptoval, že odporca sa obohatil na úkor navrhovateľa v celkovej výške 400,- Eur.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že v žiadnom prípade na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Po ukončení štúdia začal sa informovať o zamestnanie, avšak nepodarilo sa mu nájsť prácu ihneď. Bol nútený požiadať o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čo učinil dňa 09.09.2013, o čom pripojil potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 07.04.2014, ktoré pripojil k vyjadreniu. Bol presvedčený, že tak ako matka sa o neho starala a poskytovala mu bývanie a stravu, tak aj otec bol povinný mu prispievať súdom určené výživné. V októbri 2013 absolvoval výberové konanie v INA Kysuce, s.r.o., ale nebol úspešný. Dňa 15.01.2014 sa zamestnal na dohodu o pracovnej činnosti, nakoniec dňa 15.02.2014 zamestnal sa vo firme INA Kysuce, s.r.o. na riadnu pracovnú zmluvu. Peniaze, ktoré zaslal otec na výživné od septembra 2013 do konca roka 2013 spotreboval a v žiadnom prípade nemal dôvod sa obohacovať.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom

rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o zrušení vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu a o vrátenie preplatku na výživnom, a o návrhu navrhovateľa vecne správne rozhodol, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

K dôvodom odvolania odvolací súd upriamuje pozornosť na správne citované ust. § 78 Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (ods. 1). Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynutý čas, spotrebované výživné sa nevracia (ods. 2).

Z uvedeného zákonného ustanovenia, a to najmä z vety druhej ods. 1 § 78 Zákona o rodine jednoznačne vyplýva, že zmena rozsudku o výživnom alebo dohody schválenej súdom novým rozsudkom môže byť vydaná len na návrh oprávneného. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa, ktoré môže byť zmenené aj bez návrhu. Uplatnenie princípu dispozičného v konaní starostlivosti o maloletých a princípu oficiality v ostatných prípadoch ovplyvňuje aj určenie dňa, ku ktorému súd zmenu výživného vyhlási. Pri plnoletých oprávnených s ohľadom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, možno rozhodnúť o zvýšení, znížení alebo zrušení vyživovacej povinnosti, najskôr ku dňu začatia konania. Pri maloletých oprávnených môže súd posunúť dátum vzniku zmenenej povinnosti aj pred deň začatia konania, a to až 3 roky, avšak len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Takáto právna úprava má nútiť oprávneného, aby svoj nárok uplatnil na súde čo najskôr, a tak predišiel protiprávnemu stavu.

V nadväznosti na horeuvedené skutočnosti je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti dňa 21.01.2014, okresný súd rozhodol správne, pokiaľ pristúpil k zrušeniu vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi dňom 21.01.2014. Pokiaľ by navrhovateľ platil výživné aj po uvedenom dni, mal by teoreticky nárok na vrátenie takto zaplateného výživného. Keďže navrhovateľ žiadal vrátiť zaplatené výživné za obdobie od 01.09.2013 do 31.12.2013 vo výške 400,- Eur, jedná sa o výživné, ktoré bol povinný platiť na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6C/157/2011-31 zo dňa 12.10.2012.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a rovnako potvrdil aj závislý výrok o trovách prvostupňového konania ako vecne správny.

V časti nenapadnutej odvolaním zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca úspešný v odvolacom konaní si nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, z ktorého dôvodu súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako neúspešnému účastníkovi v odvolacom konaní nevznikol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.